

Mưa Hạ

Màu Tím Của Em

Em từng ước mơ có căn phòng riêng để em tô lên bức tường với ấy màu hoa cà phon phớt tím. Theo phong thủy màu tím tượng trưng cho sự nhộn nhịp và đam mê, nhưng với em màu tím không chỉ dừng ở đó, màu tím với em nhẹ nhàng và lãng mạn, lãng mạn như tâm tính hay mơ của em về những chiều mưa bay diu diu, về những vì sao giữa đêm khuya lấp lánh như nói như cười. Và ước mơ đó đã thành sự thật, em có được căn phòng riêng cho mình, để sau những ngày dài mệt mỏi em đi về, mở toang cánh cửa, buông người xuống chăn nệm ấm êm, đưa mắt nhìn chậm chậm khắp căn phòng màu tím làm tâm tình em bình thản lạ lùng. Đó có thật sự là nguyên nhân chính để em yêu và thiết tha màu tím hay vì một lý do nào khác, là Anh? Em còn nhớ rất rõ ngày đầu tiên gặp em, anh khen áo em màu tím sao đẹp quá, chiếc nơ tóc màu tím nhí nhảnh lắc lư đuôi gà sao đẹp quá...và từ đó mỗi ngày trên bàn làm việc em đều có một lọ hoa màu tím...Em hạnh phúc. Thế mà rồi...

Chiều nay mở toang cửa phòng em buông người như bao chiều khác cũng trên nệm trên chăn cũng trong căn phòng được sơn bởi màu tím tím ấy, nhưng là cả một nỗi chán chường anh ạ ! Nhắm mắt cố xua đuổi hình ảnh cô

nhân viên trẻ trong bộ trang phục cũng màu tím như em ngày xưa khi lần đầu đối diện anh. Em vụt dậy mở toang cánh cửa, không ulla vào như bao lần trước mà chạy xa...em chạy xa cái màu tím đã mang em đến bên anh và cũng đã cướp anh trên tay em. Và hình như không chỉ em mới là nạn nhân của màu tím ấy, tình yêu là gì? có phải như "Chiến Tranh" của Đoàn Thị Lam Luyến

"Em đã đoạt anh từ tay người đàn bà kia

Giống như người đàn bà kia đoạt anh từ tay người đàn bà khác

Bỗng chốc anh trở thành tư bản

Trong tay những kẻ chỉ yêu tiền...."

Em hăm hở đi mua sơn trắng về sơn lại căn phòng, như muốn xóa đi tất cả dấu vết yêu thương của màu tím mà em từng ấp iu mơ ước...Cánh cửa phòng lại mở toang với thùng sơn trên tay...em không ngăn được mình, lại chạy nhanh về phía cuối phòng buông mình nát nhàu xuống chăn nệm kia. Em lại đưa mắt nhìn, như nhìn lần cuối, như sắp đưa tiễn những ngày đầu yêu có anh vào dĩ vãng, như sắp vĩnh biệt một khung trời em đã vẽ lên màu hạnh phúc. Chợt vỡ òa xuống tầm chần màu tím...lại màu tím anh ạ, tứ phía bốn bề vây quanh em đều là màu tím. Em chợt đặt môi hôn lên con gấu bông cũng màu tím tím hoa cà ấy và thốt rất khẽ khàng. Không ! màu tím của em vô tội. Màu tím chỉ là bậc thang cho anh bước qua những vườn hoa đang mùa xuân thắm. Anh không phải yêu màu tím, với anh tất cả các màu đều như nhau cả chỉ có "thời gian" là biến hóa. Điều đó lại một lần nữa được chứng minh bởi Đoàn Thị Lam Luyến :

"Em đã đón anh về

Nhưng chắc gì giữ anh được lâu hơn

Rồi sẽ có một người đàn bà khác

Anh vốn yêu mềm và biếng nhác

Miếng mồi của chiến tranh man rợ diệu kỳ

Em sững sốt nghĩ đến một ngày anh lại bỏ ra đi... "

Em chưa kịp sững sốt nghĩ đến một ngày thì anh đã lại bỏ ra đi...Nhưng em khẳng định màu tím của em là vô tội, nhắc vội bình sơn em hất tung ra ngoài cửa sổ như hất tung cả những;

"Ghen như sôi và giận như điên

Người đàn bà với trái chín trên tay vừa bị rớt xuống đất

Ghen như sôi và yêu như điên

Người đàn bà với ước mơ đang thành sự thật

Anh, dễ thương như cây và hiền lành như đất

Trong tay những kẻ chẳng yêu vườn! "

Ngày mai, ngày mai anh ạ ! Có thể anh sẽ đi qua các màu, màu hồng của dịu dàng lãng mạn, màu đỏ của mạnh mẽ, màu cam của sức mạnh, màu nâu của thất vọng, hay màu đen của bí mật nhưng xin anh đừng dừng lại nơi màu tím của em. Vì màu tím là màu của thủy chung. Anh không xứng đáng.

Khép cửa sổ, để màu trắng lạnh lẽo lại phía sau chiến tranh tình ái, bên nệm bên chăn bên màu tím của căn phòng nhẹ nhàng và thanh thản. Em mơ hồ tìm đọc những câu thơ mà ngày xưa em cho là kiêu kỳ lẫn khuất đằng sau cái tự ái " Anh tin ư? Anh tin em vì anh mà đánh mất. Chính bản thân mình? Anh cao giá. Đừng mơ !"...Vâng anh, có thể ngày mai em sẽ chanh chua như Nhã Trân đã kiêu kỳ dấu cái tự ái đằng sau những câu thơ chua ngoa ấy có như thế mới bước tiếp được giữa những chiến trường tình ái.

Em nhắm mắt mơ hồ đưa hồn dừng chân trên hoang mạc mênh mông, hoang mạc chỉ có gió, cát, em, một nửa, và màu tím thủy chung.

Đánh máy: Xuân Vy
Nguồn: Xuân Vy
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 28 tháng 3 năm 2005